duvarından memnun olmayan taş

Fatma Aksu

ÖTÜKEN

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1743
EDEBÎ ESERLER: 896

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 49269

ISBN: 978-625-408-140-8

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

İstanbul- 2021

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Göktürk Ömer Çakır

Sağlık Kitaplığı **Proje Danışmanı:** Sinan Terzi

Son Okuma: Tuğçe Meç

Kapak Fotoğrafı: Ebru Ceylan

Kapak Tasarımı: GNG Tanıtım

Dizgi-Tertip: Mahmut Doğan

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: İMAK OFSET BASIM YAYIN SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Akçaburgaz Mah. 137. Sok.No: 12 Esenyurt / İstanbul / TÜRKİYE
Sertifika Numarası: 45523 Tel: (0212) 444 62 18

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Fatma Aksu: 1989 Osmaniye doğumlu. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi mezunu.2012 yılından beri Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde öğretmenlik yapmakta. Şiirleri *Söğüt*, *Yedi İklim*, *Edebiyat Ortamı*, *Fayrap* ve çeşitli dergilerde yayımlandı. *Duvarından Memnun Olmayan Taş*, Fatma Aksu'nun ilk şiir kitabıdır.

İÇİNDEKİLER

Kimsesizin Elleri • 11
Telaş • 12
Oysa Sen Hep • 14
Zamane Türküsü • 15
Gidemeyenlerin En Yüreklisi • 17
Güz Telaşı • 20
İnsan, Şehir ve Serçeler • 22
Uyku • 24
Nefes • 27
Son Sabah Düşü • 29
Helke • 32
Panduri • 33
Beyaz Kâğıt İntiharı • 35
Peyot Dökülmüş Yüze • 38
Pare -I- • 41
Pare -II- • 43
Avlu • 46
Dua • 49
Kozalak • 51
Ey Yalnızlığına Bürünen! • 53
Sızı • 55
Fresk • 57
Avuçları Yananlar İçin • 60

"Bir kez kendini bulmuş olan kişinin,
bu yeryüzünde yitirecek bir şeyi yoktur artık."

Stefan Zweig

Kimsesizin Elleri

bozuk para, bez bebek, yorgun babaanne elleri
gece olduğunda avuçlarıma doluverir ansızın
solunda çırpınır yaralı kalbi
babasından korkan ürkek bir kızın

hangi yaşta en çok
neye dokunsam
yaşım o olur
on yedimde kalemdim
on sekizimde bir Aytmatov romanı
yirmi birimde aşk
en sevdiğim filmdim yirmi beşimde
yirmi yedimde bir kız bebek mezarı
yirmi sekizimde hasret

çünkü
insan biraz da dokunduklarıdır
dokunduğu ne varsa, kendini o sanır
ben kendi ellerimin de olduğunu
ellerini yitirdiğimde anladım

Telaş

bana özlemek nedir deseler
irinli, ihtiyar bir yaradır derim
kokusu bile hasta eder adamı
çünkü sıra dayağıdır vedalar
herkesi eşit acıtmaz sopası

mermer bir heykelin saçlarını okşarken
putlarından geçemeyen bir kavimdir ellerim
reklamı çok dönen cipsi çıtırdatırken ağzımda
hayatın şu sıralar ne kadar pahalı olduğunu düşünürken
imanlı uyanıp septik uyuduğum günlerde
çok kızıyor mudur bu hâllerime Tanrı
elbet biliyor O da topuklu ayakkabılarla ne kadar zorsa yürümek
ne kadar irinliyse özlemek
ne kadar zorsa Homeros'un coşkusu yokken kalplerimizde
öylesi zor nefes alışım

de ki dünyanın tüm zalimleri kapıma dayanmış
de ki kapımı yaralı bir güvercin tutmakta
işte böyledir yaşamak telaşım

öcülerine inanılmayan çocuk
durmadan banyo fayanslarını fırçalayan annesinin
gür sakallı ve gür sesli bir adamı babasına tercih ettiği
gecelerde
seslenemez babasına
yine de sever annesini
annesi kadar sever yaşamayı
üstelik kaygıdan kaygıya sallanan bir beşiktir dünya

bana yaşamak nedir deseler
babasına seslenemeyen çocuğa sorun derim

Oysa Sen Hep

kökün toprağa değdiği yerde ince bir maraz
toprak sağır toprak kör toprak ahraz
sen, dedi çiçek
Tanrım sen beni hiç...

duyduğu son şey keskin bir bıçak
kan boğucu kan umarsız kan sıcak
sen, dedi Van Gogh'un kulağı
Tanrım sen beni hiç...

elleri bir çöl gecesi kadar esmer
günler aç günler susuz günler ter
sen, dedi çocuk
Tanrım sen beni hiç...

annesiz ilk günüyüm bir bebeğin
ahmakıslatan bir teselli artık yaşamak
hadsizlik mi olur sana bunu sormak:
Tanrım, sen beni hiç...